Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 28. maj 1969

om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik

(69/169/EØF)

(EFT L 133 af 4.6.1969, s. 6)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets andet direktiv 72/230/EØF af 12. juni 1972	L 139	28	17.6.1972
►**M2**	Rådets tredje direktiv 78/1032/EØF af 19. december 1978	L 366	28	28.12.1978
►**M3**	Rådets fjerde direktiv 78/1033/EØF af 19. december 1978	L 366	31	28.12.1978

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 28. maj 1969

om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik

(69/169/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Også efter den fuldstændige gennemførelse af toldunionen, der medfører afskaffelse af tolden og de fleste afgifter med tilsvarende virkning i samhandelen mellem medlemsstaterne, er det påkrævet, indtil der er sket en vidtgående harmonisering af de indirekte afgifter, at beskatningen ved indførslen og afgiftslettelser i forbindelse med udførslen bibeholdes i denne samhandel;

det er ønskeligt, at befolkningen i medlemsstaterne, allerede før en sådan harmonisering, i højere grad bliver sig fællesmarkedets realitet bevidst, og at der med henblik herpå træffes foranstaltninger til en yderligere liberalisering af bestemmelserne vedrørende indførselsbeskatningen i rejsetrafikken mellem medlemsstaterne; nødvendigheden af sådanne foranstaltninger er gentagne gange understreget af medlemmer af Det europæiske Parlament;

lettelser af denne art for rejsetrafikken er et yderligere skridt i retning af den gensidige åbning af markederne i medlemsstaterne og af tilvejebringelse af hjemmemarkedslignende forhold;

disse lettelser må begrænses til rejsendes ikke-erhvervsmæssige vareindførsel; da de pågældende varer i oprindelseslandet (udrejselandet) som regel kun kan erhverves i beskattet stand, forhindres en dobbeltbeskatning ved, at indrejselandet i den fastsatte udstrækning giver afkald på opkrævning af omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførslen, uden at dette fører til, at værerne undgår beskatning;

en fællesskabsordning for lettelser i indførselsbeskatningen viser sig også at være nødvendig i rejsetrafikken mellem tredjelande og Fællesskabet,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

▼M3

1. Varer, som rejsende, der kommer fra tredjelande, medfører i deres personlige bagage, fritages for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførselen, for så vidt denne ikke har erhvervsmæssig karakter, og varernes samlede værdi ikke overstiger fyrre europæiske regningsenheder pr. person.

▼B

2. For rejsende under femten år kan medlemsstaterne nedsætte det fri beløb til ►M3 tyve europæiske regningsenheder ◄.

3. Overstiger den samlede værdi af flere medførte varer pr. person henholdsvis beløbet på ►M3 fyrre europæiske regningsenheder ◄ eller det ifølge stk. 2 fastsatte beløb, indrømmes der afgiftsfritagelse op til disse beløb for varer, som, hvis de var blevet indført særskilt, havde kunnet fritages for de omtalte afgifter; herved kan en opdeling af en enkelt vares værdi ikke finde sted.

▼B

Artikel 2

▼M2

1. Varer, som rejsende, der kommer fra Fællesskabets medlemsstater, medfører i deres personlige bagage, fritages for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførselen under forudsætning af, at de opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i traktaten, og at de er erhvervet under almindelige beskatningsbetingelser for hjemmemarkedet i en af medlemsstaterne, og for så vidt indførselen ikke har erhvervsmæssig karakter, samt at varernes samlede værdi ikke overstiger 180 europæiske regningsenheder pr. person.

▼B

2. For rejsende under femten år kan medlemsstaterne nedsætte det fri beløb til ►M2 halvtreds europæiske regningsenheder ◄.

3. Overstiger den samlede værdi af flere varer pr. person henholdsvis beløbet på ►M2 et hundrede og firs europæiske regningsenheder ◄ eller det ifølge stk. 2 fastsatte beløb, indrømmes der afgiftsfritagelse op til disse beløb for varer, der, hvis de var blevet indført særskilt, havde kunnet fritages for de omtalte afgifter; herved kan en opdeling af en enkelt vares værdi ikke finde sted.

▼M2

4. Når den i stk. 1 omhandlede rejse foretages

— gennem et tredjelands område, idet overflyvning af et område uden mellemlanding ikke anses for transit i henhold til dette direktiv,

— fra en del af en anden medlemsstats område, i hvilken der ikke anvendes omsætningsafgifter og/eller punktafgifter på varer, der forbruges i pågældende stat,

skal den rejsende kunne bevise, at de varer, som han medfører i sin bagage, er erhvervet under almindelige beskatningsbetingelser for hjemmemarkedet i en af medlemsstaterne, og at de ikke er omfattet af en refusion af omsætningsafgifter og/eller punktafgifter; kan dette ikke bevises, finder artikel 1 anvendelse.

5. Den samlede værdi af varer, som er fritaget for afgifter, kan under ingen omstændigheder overskride det i stk. 1 og 2 fastsatte beløb.

▼B

Artikel 3

Med henblik på anvendelsen af dette direktiv gælder følgende:

1. Ved ansættelsen af de i artiklerne 1 og 2 nævnte frie beløb bortses fra værdien af personligt rejseudstyr, der indføres midlertidigt eller genindføres efter midlertidig udførsel.

2. Som indførsel af ikke-erhvervsmæssig karakter anses indførsel,

   a) der finder sted lejlighedsvis, og

   b) som udelukkende vedrører varer, der er bestemt til brug eller forbrug for den rejsende personligt eller dennes husstand eller beregnet til gaver; disse varer må hverken efter deres art eller mængde give anledning til nogen formodning om, at indførslen sker af erhvervsmæssige grunde.

▼M3

3. Ved »personlig bagage« forstås den samlede bagage, som den rejsende kan fremvise i tolden ved ankomsten, samt den bagage, som han senere fremviser sammesteds, såfremt det godtgøres, at den ved afrejsen blev indskrevet som rejsegods hos det selskab, der har varetaget hans befordring.

   Transportable beholdere med indhold af brændstof betragtes ikke som personlig bagage. For hvert motorkøretøj er det dog tilladt i sådanne transportable beholdere toldfrit at medføre brændstof i en mængde, der ikke overstiger 10 liter, med forbehold af nationale bestemmelser vedrørende besiddelse og transport af brændstof.

▼B

Artikel 4

▼M1

1. Uden i øvrigt at berøre de enkelte medlemsstaters bestemmelser for rejsende med bopæl uden for Europa anvender hver medlemsstat ved indførsel af de nedennævnte varer følgende kvantitative begrænsninger i fritagelsen for omsætningsafgifter og punktafgifter:

	I *I trafikken mellem tredjelande og Fællesskabet*	II *I trafikken mellem medlemsstaterne*
a) tobaksvarer:		
cigaretter	200 stk.	300 stk.
eller		
cigarillos (cigarer med stykvægt af højst 3 gram)	100 stk.	150 stk.
eller		
cigarer	50 stk.	75 stk.
eller		
røgtobak	250 gram	400 gram
b) alkoholholdige drikkevarer:		
— destillerede drikkevarer og andre spiritusholdige drikkevarer med et alkoholindhold over 22°	1 normalflaske (0,70 til 1 liter)	i alt 1,5 liter
eller		
destillerede drikkervarer og andre spiritusholdige drikkevarer, aperitiffer på basis af vin eller alkohol, med et alkoholindhold af 22° eller derunder; mousserende vin, hedvin	i alt 2 liter	i alt 3 liter
og		
— ikke-mousserende vin	i alt 2 liter	►M2 i alt 4 liter ◄
c) parfume	50 gram	75 gram
og		
toiletvand	¼ liter	⅜ liter
d) kaffe	500 gram	750 gram
eller		
kaffe-extrakter og kaffe-essenser	200 gram	300 gram
e) te	100 gram	150 gram
eller		
te-extrakter og te-essenser	40 gram	60 gram

▼M2

2. Rejsende under sytten år indrømmes ikke nogen afgiftsfritagelse for de i stk. 1, litra a) og b), nævnte varer.

Rejsende under femten år indrømmes ikke nogen afgiftsfritagelse for de i stk. 1, litra d), nævnte varer.

▼B

3. Inden for de i stk. 1 fastsatte kvantitative begrænsninger og med den i stk. 2 omhandlede indskrænkning medregnes værdien af de i stk. 1 anførte varer ikke i de i artiklerne 1 og 2 nævnte frie beløb.

▼M2

4. Når den i artikel 2, stk. 1, omhandlede rejse foretages:

— gennem et tredjelands område, idet overflyvning af et område uden mellemlanding ikke anses for transit i henhold til dette direktiv,

— fra en del af en anden medlemsstats område, i hvilken der ikke anvendes omsætningsafgifter og/eller punktafgifter på varer, der forbruges i den pågældende stat,

skal den rejsende kunne bevise, at de varer, som han medfører i sin bagage, er erhvervet under almindelige beskatningsbetingelser for hjemmemarkedet i en af medlemsstaterne, og at de ikke er omfattet af en refusion af omsætningsafgifter og/eller punktafgifter; kan dette ikke bevises, gælder de i stk. 1, spalte I, anførte mængder.

5. Den samlede mængde af varer, som er fritaget for afgifter, kan under ingen omstændigheder overskride de i stk. 1, spalte II, fastsatte mængder.

▼B

Artikel 5

▼M1

1. Medlemsstaterne kan nedsætte værdien og/eller mængden af de varer, der kan indføres afgiftsfrit, indtil 1/10 af den i artikel 2 og artikel 4, stk. 1, kolonne II, fastsatte værdi og/eller mængde, når varerne indføres fra en anden medlemsstat af personer, som har deres bopæl i indførselsmedlemsstatens grænseområde eller den tilstødende medlemsstats grænseområde, eller af grænsearbejdere eller af personale på transportmidler, der er indsat i den internationale trafik.

Dog kan afgiftsfritagelsen for de nedennævnte varer kun nedsættes indtil følgende grænser:

a) tobaksvarer:

cigaretter	40 stk.
eller	
cigarillos (cigarer med en stykvægt af højst 3 gram)	20 stk.
eller	
cigarer	10 stk.
eller	
røgtobak	50 gram

b) alkoholholdige drikkevarer:

— destillerede drikkevarer og andre spiritusholdige drikkevarer med et alkoholindhold af mere end 22º	0,25 liter
eller	
destillerede drikkevarer og andre spiritusholdige drikkevarer, aperitiffer på basis af vin eller alkohol, med et alkoholindhold af 22º eller derunder;	
mousserende vin, hedvin	0,50 liter
og	
— ikke-mousserende vin	0,50 liter

2. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere værdi og/eller mængde for varer, der kan indføres afgiftsfrit, når varerne indføres fra et tredjeland af personer, som har deres bopæl i grænseområdet, eller af grænsearbejdere eller af personale på transportmidler, der er indsat i trafikken mellem tredjelande og Fællesskabet.

▼M1

3. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere værdi og/eller mængde for varer, der kan indføres afgiftsfrit, når varerne indføres fra en anden medlemsstat af medlemmer af en medlemsstats væbnede styrker, herunder civilt personale, samt, når disse personer er stationeret i en anden medlemsstat, af deres ægtefæller og børn, som de har forsørgerpligt overfor.

4. De i stk. 1 og 2 nævnte begrænsninger gælder ikke, når de pågældende personer godtgør, at de udrejser fra grænseområdet, eller at de ikke vender tilbage fra en tilstødende medlemsstats eller et tilstødende tredjelands grænseområde.

Dog gælder disse begrænsninger for grænsearbejdere og for personale på transportmidler, der er indsat i den internationale trafik, når de indfører varer i forbindelse med en rejse, der sker inden for rammerne af deres erhvervsmæssige virksomhed.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, 2 og 4 forstås ved:

— grænseområde: en i luftlinie højst 15 km bred zone regnet fra en medlemsstats grænse. Hver medlemsstat må dog til grænseområdet henregne kommuner, hvis område delvis falder ind under grænseområdet;

— grænsearbejdere, enhver person, der på arbejdsdage som følge af sin normale virksomhed må begive sig over på den anden side af grænsen.

▼B

►M1 6. ◄ Medlemsstaterne kan fra afgiftsfritagelsen undtage varer, der henhører under pos. 71.07 og 71.08 i den fælles toldtarif.

►M1 7. ◄ Medlemsstaterne kan for rejsende, der rejser ind i en medlemsstat fra et tredjeland, fastsætte lavere grænser end de i artikel 4, stk. 1, litra a) og d) nævnte varemængder.

Artikel 6

►M1 1. ◄ Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der er egnede til at forhindre, at der indrømmes afgiftslettelser ved leveringer til rejsende, hvis bopæl, normale opholdssted eller sæde for erhvervsmæssig virksomhed er beliggende i en medlemsstat, og på hvilke den i dette direktiv omhandlede ordning finder anvendelse.

▼M2

2. Med forbehold af den gældende ordning for salg fra kiosker under toldkontrol i lufthavne og for salg om bord i luftfartøjer, træffer medlemsstaterne med hensyn til salg i detailleddet de nødvendige foranstaltninger for i de tilfælde og på de betingelser, som er nærmere fastsat i stk. 3 og 4, at muliggøre afgiftslettelse hvad angår omsætningsafgifter ved levering af varer, som rejsende medbringer i deres personlige bagage ved udrejsen fra en medlemsstat. Afgiftslettelse med hensyn til punktafgifter kan ikke indrømmes.

▼M1

3. For rejsende med bopæl eller sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabet kan hver medlemsstat fastsætte begrænsninger og betingelser for anvendelse af afgiftslettelse.

For rejsende, hvis bopæl, sædvanlige opholdssted eller sæde for erhvervsmæssig virksomhed er beliggende i en medlemsstat, kan afgiftslettelse kun indrømmes for genstande, hvis værdi i sig selv, afgifter indbefattet, overstiger det i artikel 2, stk. 1, fastsatte beløb.

▼M2

Medlemsstaterne kan undtage personer, der er bosat på deres område, fra afgiftslettelsen.

▼M1

4. Afgiftslettelsen er betinget af:

a) i de i stk. 3, første afsnit, nævnte tilfælde: fremlæggelse af et eksemplar af fakturaen eller et i stedet for denne udstedt bilag forsynet med påtegning fra udførselsmedlemsstatens toldmyndigheder om varens udførsel;

▼M1

b) i de i stk. 3, andet afsnit, nævnte tilfælde: fremlæggelse af et eksemplar af fakturaen eller et i stedet for denne udstedt bilag, forsynet med en påtegning fra toldmyndighederne i den endelige indførselsmedlemsstat eller fra en anden på omsætningsafgiftsområdet kompetent myndighed i denne medlemsstat.

5. Med henblik på anvendelse af denne artikel forstås ved:

— bopæl eller sædvanligt opholdssted: det sted, der som sådant er anført i pas, identitetskort eller — i mangel af sådan legitimation — ethvert andet identitetsbevis, som udførselsmedlemsstaten har anerkendt som gyldigt;

— genstand, en ting eller gruppe af ting, som normalt udgør en helhed.

▼M2

Artikel 7

1. I dette direktiv forstås ved europæisk regningsenhed (ERE), den europæiske regningsenhed, der er defineret i finansforordningen af 21. december 1977 ([1]).

2. Den modværdi i national valuta af ERE, der skal komme i betragtning ved gennemførelsen af dette direktiv, fastsættes en gang om året. De kurser, der skal anvendes, er dem, der konstateres den første arbejdsdag i oktober, med virkning pr. 1. januar det følgende år.

3. Medlemsstaterne kan afrunde de beløb i national valuta, som fremkommer ved omregningen af de i artikel 1 og 2 anførte beløb i ERE, såfremt denne afrunding ikke overstiger 2 ERE.

4. Medlemsstaterne kan opretholde det beløb for afgiftsfritagelserne, som gælder ved den i stk. 2 omhandlede årlige tilpasning, såfremt omregningen af beløbene for fritagelserne udtrykt i ERE inden den i stk. 3 nævnte afrunding medfører en ændring af det afgiftsfri beløb udtrykt i national valuta på under 5 %.

▼M1

Artikel 7 a

Inden for rammerne af Fællesskabets interne trafik træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at give de rejsende mulighed for stiltiende eller ved en simpel mundtlig erklæring at bekræfte, at de har overholdt begrænsningerne og betingelserne for de tilladte fritagelser.

▼B

Artikel 8

1. Medlemsstaterne iværksætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1970.

2. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de bestemmelser, den træffer med henblik på dette direktivs anvendelse.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

([1]) EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.